

کاغذ با سیم

ویژه نامه کاغذ با سیم / ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت
شماره سوم / سه شنبه ۱ آذر ماه ۱۳۹۰

«رضا موسوی» در کارگاه عکاسی تئاتر مطرح کرد: عکاسی از ناشناخته ها؛ شیرین یا تلخ

نزوم پرورش فکر و اخلاقیات در عکاسی

محمد نوروزی

مدتی ست که سعی میکنم بیشتر وقت خودم را با این دو مقوله مهم در عکاسی درگیر کنم و در شروع کار پذیرفتم که امروزه حرف زدن از رعایت اخلاق اساسی و همینطور پیدا کردن راههای پرورش فکر در عکاسی بسیار بسیار کارمشکلی است و امروزه در جامعه حرفی از اخلاقیات به میان آوردن کار بسیار دشواری است ولی به هر صورت باید بپذیریم که تمام مشکلات حرفهای و غیر حرفهای ما ریشه در همین بد اخلاقیها و رعایت نکردن حقوق دیگران دارد.

در واقع اگر می خواهیم و تلاش می کنیم که صفاتهای انسانی را در خودمان به تعادل برسانیم باید بدانیم که این امر تدریجی است و با تکرار و تمرین و با افکاری درست آدمی به هر چیزی میتواند دست پیدا کند.

همه ما معمولاً از کمبود وقت گلایه داریم ولی آیا هر روزمان را با برنامه ریزی بر روی کاغذ آغاز می کنیم؟ آیا هر شبمان را با مرور به کارهای انجام شده و کارهای فردایمان به پایان می بریم؟

اینکه من بدانم وسیعی کنم که راههای پرورش فکر صحیح را در خودم پیدا و به آن عمل کنم همین خود موفقیت و برتریست؛ چرا که خیلی های دیگر شاید روزگار حرفهای خود را با این چیزها نخواهند پر کنند.

برای شروع می توانیم از موفقیت های ثانیه ایی شروع کنیم تا به موفقیت های دائمی برسیم؛ می گویند فالانی عکاس متواضع یا خوش برخورد یا مردم داری ست و یا به عکس می گویند فالان عکاس برای داشتن چند فریم عکس به کسی توهین و تعدی نمی کند و همه اینها و دیگر صفات های لازم و خوب برای یک هنرمند عکاس از روز اول بهمراه دوربین و لنز جزئی از وجود آن فرد نبوده و نخواهد بود و به مرور کسب می شود.
(ادامه صفحه ۴)

این زمینه آماری را بر اساس آمار مرکز هنرهای نمایشی درباره حضور عکاسان در جشنواره های نمایشی سال های مختلف ارائه کرد.

جشنواره تئاتر فجر به عنوان مهم ترین جشنواره تئاتری کشور در سال های ۸۰ با دو عکاس، ۸۲ با ۲ عکاس، ۸۵ با ۴ عکاس، ۸۷ با ۹ عکاس، ۸۸ با ۸ عکاس و ۸۹ با ۸ عکاس مرکز هنرهای نمایشی و ۶ عکاس آزاد عکس های خود را ثبت کرد.

عکس های جشنواره تئاتر باتوان در سال ۸۹ توسط ۵ عکاس جشنواره و ۷ عکاس آزاد، جشنواره عروسکی در سال ۸۹ با ۷ عکاس و در سال ۱۳۹۰ با ۷ عکاس رسمی و ۳ عکاس آزاد به ثبت رسید. در جشنواره آیینی سنتی امسال هم ۸ عکاس آزاد و حدود ۶ عکاس جشنواره، پوشش تصویری را بر عهده داشتند.

موسوی، ضمن ارائه نمودار مقایسه تعداد عکاسان نمایش ها و منابع استفاده کننده از عکس ها و همچنین نمودار مقایسه تعداد عکاسان شرکت کننده در جشنواره عکس تئاتر با پذیرفته شدگان در سال های مختلف، این نتیجه را ارائه کرد که تعداد عکاس های تئاتر در حال افزایش است.

افزایش تعداد تماشاگر تئاتر در سال های اخیر، ورود عکاسان حرفه ای خبری به عرصه عکاسی تئاتر و امکان ایجاد عکاسی هنری و خلاقانه، برخی از دلایلی بود که توسط وی درباره جهش کمی عکاسان تئاتر مطرح شد.

(ادامه صفحه ۲)

الهام صالح: ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت، یکی از کارگاه های خود را به موضوع عکاسی از تئاتر اختصاص داد. «رضا موسوی»، در این کارگاه که زمان برگزاری آن دوشنبه ۳۰ آبان بود، مباحثی را در این زمینه مطرح کرد.

موسوی پیش از هر نکته ای به بررسی جایگاه جهانی عکاسی تئاتر پرداخت. در این زمینه، لندن با اجرای بیش از ۱۲۰ نمایش در روز، رکورددار است. از بین این ۱۲۰ نمایش، ۲۰ نمایش در زمان های مختلف به اجرا درمی آید و ۵ نمایش نیز سابقه اجرای ۱۰۰ ساله دارند. پاریس با ۸۰ اجرا پس از لندن رکورددار اجرای نمایش است. در مسکو به صورت روزانه، ۶۰ نمایش اجرا می شود و این در حالی است که در تهران به طور متوسط هر روز ۱۲ نمایش به روی صحنه می رود. مدرس کارگاه عکاسی تئاتر در بخش دیگری از کارگاه خود به جشنواره های مهم نمایشی دنیا اشاره کرد. «آنیون» فرانسه با یک عکاس، «کلاسیکا»ی روسیه با ۲ عکاس، «دین برو»ی انگلیس با یک عکاس، «شکسپیر» در اسلواکی با یک و در آمریکا با ۲ عکاس و فستیوال تئاتر اروپا با یک عکاس، مهم ترین جشنواره های تئاتر دنیا را تشکیل می دهند.

جشنواره های نمایشی و افزایش عکاسان تئاتر

در ایران نیز جشنواره های معتبری در زمینه نمایش به اجرا درمی آید که موسوی، آن ها را از قلم نینداخت. وی در

داور بخش اجتماعی: تأثیر معنوی جشنواره بیشتر است

این داور بخش اجتماعی ویژگی جشنواره دوربین، نت را برگزاری کارگاه ها و در واقع برنامه‌های حاشیه‌ای جشنواره می‌داند و می‌گوید: این کارگاه ها و برنامه‌های جانبی خیلی به وضعیت عکاسی حال حاضر کمک می‌کند، مخصوصاً به عکاس هایی که تازه وارد این وادی شده اند این فرصت را می‌دهد تا با افرادی که تجربه ی بیشتری دارند ارتباط بگیرند.

آقا ربیع نقطه مثبت جشنواره را بیشتر معنوی می‌داند تا صرفاً برگزاری مسابقه و جایزه دادن و اینکه تأثیر این برنامه های جانبی بیشتر است و می‌گوید: برگزاری برنامه های مختلف مثل پخش فیلم و کارگاه های تخصصی و دعوت از عکاسان با تجربه باعث می‌شود این جشنواره یک قدم جلوتر از بقیه جشنواره ها باشد. پیشنهاد علی آقا ربیع برای این جشنواره دعوت و برگزاری کارگاه های اختصاصی برای افرادی

است که تازه عکاسی را شروع کرده اند و نه فقط در جشنواره بلکه تلاوم آن در طول سال است.

طاهره عابدی: "علی آقا ربیع" داور بخش اجتماعی در ششمین جشنواره عکس خبری دوربین، نت نتیجه ی معنوی این جشنواره را پایدارتر از جنبه رقابتی آن می‌داند.

علی آقا ربیع درباره عکس های بخش اجتماعی این رقابت می‌گوید: با توجه به محدودیت های تاریخی طی این سال که عکاسی اجتماعی را سخت کرده است ولی هم عکس خوب داشتیم هم عکس بد. یعنی مشخص بود که بعضی عکس هایی که فرستاده شده بود را افراد نه چندان حرفه ای عکاسی کرده اند و به تازگی عکاسی را شروع کرده اند اما می‌توان به آینده آنها امیدوار بود. او در پاسخ به این سؤال که معیار انتخاب خود را چه چیزی قرار داده است می‌گوید: قلاب بندی، ترکیب بندی و اینکه عکس حرفی برای گفتن داشته باشد و در نهایت اگر نکته خاصی در عکس می‌دیدم امتیاز می‌دادم. اما مهم تر از همه سوژه، گاهی

وقت ها عکس ها قلاب بندی خوبی دارند اما سوژه حرفی برای گفتن ندارد. عکس ها خیلی زیاد بود و این تصمیم گیری را سخت می‌کرد.

یک شروع بارانی یادداشتی از آرش حمیدی، داور بخش فیلم

مگر جشنواره دوربین، نت عکاسی نیست؟ پس چرا بخش فیلمش تا این حد پر رنگ هست. و اما جواب فقط اینه که هدف جشنواره از بخش فیلم فقط تلنگریست به عکاسان جهت استفاده متفاوت از ابزارهایی که در اختیار دارند. اینجا یک جشنواره فیلم حرفه ای نیست و فقط نیم نگاهی به آثاری که عکاسان توسط دوربینهاشون ساختند معیار و ملاک این بخش است.

به امید روزهایی که نگاه خوب و زیبای عکاسان را در قابهایی خارج از فریمهای ثابت نیز شاهد باشیم.

دربور درحالی که نعمات خداوندی بدون هیچ منتی بر شهر می‌بارید و کمی راهها و ارتباط ها مختل شده بود ششمین جشنواره دوربین، نت برنامه های رسمی خودش رو افتتاح کرد.

چندین برنامه نمایش فیلم و دو سه کارگاه آموزشی .. و اما چند سطری درباره بخش فیلم جشنواره شاید در دیدگاه اول این سؤال مطرح بشه ..

عکاسی تئاتر، شیرین و لذت بخش

موسوی از پافشاری عکاس های تئاتر در عکاسی از برخی نمایش ها دچار شگفتی است. وی اعتقاد دارد جنگیدن برای ثبت تصویر جزو ویژگی های عکاسان خبری است، نه عکاسان تئاتر.

مدرس کارگاه عکاسی تئاتر در بخش دیگری از کارگاه خود به لزوم عکاسی تئاتر از دو منظر «مواجهه با تئاتر» و «مواجهه با هنر عکاسی» پرداخت. کمک به ماندگاری تئاتر، پوشش خبری و تبلیغاتی نمایش ها، ارائه خوراکی تصویری به مخاطب تئاتر، مستندسازی تاریخی یک نمایش، مشاوره تصویری برای کارگردانان و بیشتر بودن برد وسیع یک تصویر تئاتر نسبت به اثر نمایشی، از نکاتی بود که توسط موسوی در مواجهه با تئاتر مطرح شد.

استفاده بهینه عکاسان از تصاویر بکر هر نمایش، صرفه جویی زمانی در مقایسه با ژانرهای دیگر عکاسی، استقلال فکری عکاس، قابلیت ابراز خلاقیت و تهیه عکس های جذاب و جلب مخاطب عام و خاص که به تقویت عکاسی منجر می‌شود نیز از دلایل لزوم عکاسی تئاتر در مواجهه با هنر عکاسی بود که توسط وی برشمرده شد.

موسوی، از عکاسی تئاتر با عنوان عکاسی از فضایی بسیار دست نخورده و شیرین یاد کرد که در آن عکاس با ناشناخته ها روبرو می‌شود و همین نکته عکاسی تئاتر را لذت بخش می‌کند.

وی از «مهدی نصیری» منتقد در ثنای عکاسی تئاتر این طور نقل قول کرد: «در بعضی از عکس ها فقط در یک فریم، درام اتفاق می‌افتد، اما در مواجهه با کل

نمایش این اتفاق رخ نمی‌دهد.»

کارگاه عکاسی تئاتر، ۳۰ آبان در سالن آمفی تئاتر فرهنگسرای سرو برگزار شد.

در سالن های جشنواره

می‌توانید از اینترنت وایمکس

MOBINNET
حیثیت نت

استفاده کنید.

برای دریافت رمز عبور به
مسئولین سالن مراجعه کنید.

سالان آمفی تئاتر فرهنگسرای سرو، دوشنبه ۳۰ آبان میزبان یکی دیگر از کارگاه های تخصصی ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت بود. در این کارگاه، «علی رجبی»، درباره نرم افزار camera raw اطلاعاتی را به حاضران در کارگاه ارائه داد. وی پیش از هر نکته دیگری تاکید کرد که صحبت درباره فایل های raw نیازمند پروسه ای طولانی است و باید زمان بسیاری را به آن اختصاص داد.

رجبی از bridge و lightroom به عنوان دو نرم افزار کمپانی ادوبی نام برد و درباره یکی از اقدامات این کمپانی گفت: «فتوشاپ CS6 شاید آخرین ورژنی از نرم افزارهای کمپانی ادوبی باشد که به صورت سی دی ارائه می شود. این کمپانی در نظر دارد از این پس به منظور جلوگیری از هک نرم افزارها، آن ها را به صورت شبکه ای ارائه بدهد.» مدرس کارگاه camera raw درباره نرم افزار bridge نیز چنین توضیح داد: «نخستین اقدامی که باید در این نرم افزار آن را انجام دهید این است که فایل ها را بر اساس فاکتورهای مورد نظر خود مانند سرعت شاتر، دیافراگم و ... تقسیم بندی کنید. این اقدام بر سرعت عمل شما در جست و جو و ادیت عکس ها می افزاید.»

وی درباره تفاوت فایل هایی با فرمت Raw و jpeg نیز چنین توضیح داد: «فایل های Raw همه اطلاعات موجود در تصویر را در خود دارد، اما در jpeg برخی از اطلاعات تصویر را از دست می دهیم.»

در این کارگاه به صورت کاملا تخصصی درباره روش های ادیت عکس ها در نرم افزار camera raw توضیحاتی ارائه شد.

کتابی از رضا موسوی

به زودی روانه بازار نشر می شود

«کلاغ ها ترجمه نمی شوند»، این عنوان کتابی است که توسط «رضا موسوی» گردآوری شده و قرار است در حدود یک ماه دیگر روانه بازار نشر شود.

موسوی در کارگاه عکاسی تئاتر خود که دوشنبه ۳۰ آبان در ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت و در سالن آمفی تئاتر فرهنگسرای رسانه برگزار شد، ضمن ارائه خبر انتشار «کلاغ ها ترجمه نمی شوند» درباره این کتاب گفت: «کلاغ ها ترجمه نمی شوند، مجموعه ای مرکب از عکس تئاتر و شعر است.» موسوی در کتاب خود، اشعار ۲۰ شاعر را در کنار عکس هایی که از نمایش های اجرا شده به ثبت رسانده، قرار داده است.

در بخشی از این کتاب آمده: «می ترسم نه مثل دیوانه از بچه ها، نه مثل بچه ها از دیوانه. می ترسم کسی نه خودت راه، که دوست داشتنت را از من بگیرد.» عکس مقابل این شعر نیز به صحنه ای از نمایش «تنه دلاور» اختصاص دارد.

«کلاغ ها ترجمه نمی شوند»، توسط انتشارات «ده نگار» روانه بازار می شود.

نشست نقد و بررسی فیلم داروی توقف داروی توقف، توقفی در دانشکده هنر

فیلم برداری حرفه ایسان را می نوشتیم تا موقع تدوین بدانم چه قسمت هایی از حرف بچه ها را پشت هم بگذارم. سوال آخری که از دانشجویان عکاسی در فیلم پرسیده می شود این است که فکر می کنند ۱۰ سال بعد چه اتفاقی برایشان می افتد؟! سپهر رضایی از ایده ای که بعد از این سوال به ذهنش رسیده است گفت: ده سال بعد سراغ همین آدم ها میروم تا ببینم چه اتفاقی برای آنها افتاده است.

ایده اش را جدید نمیاند و می گوید: این ایده بسیار قدیمی است و در جشنواره های فیلم کوتاه مستندهای زیادی دیده بودم که کارگردان از دانشگاه محل تحصیلش می سازد و معمولا اینگونه مستندها مورد استقبال قرار می گیرند چون مربوط به جوان ها می شود و صمیمیت و رو راستی بیشتری دارد.

رضایی هدف از استفاده انیمیشن پلنگ صورتی در فیلم را ایجاد فاصله بین بخش های مختلف فیلم و ایجاد تنوع برای از بین بردن یک نواختی در فیلم عنوان کرد.

برای ساخت فیلم از دو دوربین دیجیتال Z1 و Z7 و برای تدوین از برنامه پریمیر استفاده کرده است.

طاہره عابدی: «داروی توقف» ساخته سپهر رضایی پایان خوبی برای دومین روز از جشنواره دوربین نت بود. این فیلم مستند کوتاهی است درباره دانشجویان عکاسی که از هدفشان برای انتخاب رشته عکاسی و انتقادهاشان از دانشگاه و اساتید می گویند. این فیلم با تدوین خوبی که دارد به مستندی دیدنی تبدیل شده است. سپهر رضایی دانشجوی عکاسی و «داروی توقف» پنجمین تجربه فیلم سازی اوست.

او از انگیزه اش برای ساخت فیلم اینگونه می گوید: تکراری بودن درسها و گران شدن چاپ عکس آنالوگ باعث شد به فکر ساختن این فیلم بیافتم. اما چون در ترم های پایین تر بودم صبر کردم تا چند ترم بگذرد بعد فیلم را بسازم تا حرفی نباشد.

ساخت داروی توقف سه روز و تدوین آن دو ماه به طول انجامیده است. رضایی درباره ساخت این فیلم می گوید: به دوستانم گفتم هرچقدر که دوست دارند اعتراض کنند، اتفاقی برایشان نمی افتد اما یک رب بیست دقیقه ای طول می کشید تا یخشان آب شود. البته افراد حاضر در فیلم دوستان صمیمی خود هستند و من بارو حیاطشان کاملا آشنا بودم و میدانستم چه سوالی باید از آنها بپرسم. موقع

برنامه های روز چهارم و پنجم جشنواره «دوربین دات نت»

آخر خط / محمد رضا نیافر به همراه نشست پرسش و پاسخ.

برنامه های روز چهارم و پنجم ششمین جشنواره «دوربین دات نت» به شرح زیر اعلام شده است:

روز چهارم (یکم آذر) - فرهنگسرای سرو:

ساعت ۱۳:۰۰: فیلم چل چلا، یک آیین مذهبی / احسان رافتی، ساعت ۱۴:۰۰: مالتی مدیا جزیره هنگام / سعید کبابی و یه حبه قند / احسان رافتی، ساعت ۱۵:۰۰: فیلم و نشست خبری پرتره / مصطفی فتوت، ساعت ۱۵:۳۰: مالتی مدیا خرید و فروش کلیه / مرتضی مهدیزاده و تاج محل / بابک بزرویه، ساعت ۱۶:۰۰: کارگاه بررسی نسل جدید دوربین ها / آئین شاهرودی، ساعت ۱۷:۳۰: کارگاه تفاوت های فوتو استوری و پکیج تصویری / مرتضی نیکوبندل، ساعت ۱۹:۰۰: تجربه های نو / محمود عبدالحسینی، ساعت ۱۹:۳۰: فیلم

روز پنجم (دوم آذر) - فرهنگسرای سرو:

ساعت ۱۳:۰۰: فیلم قاب های شکسته / غلامرضا نعمت پور ساعت ۱۴:۰۰: مالتی مدیا حاج قاسم / محمد تاجیک و سفری به لرستان / احسان رافتی، ساعت ۱۵:۰۰ تا ۱۵:۳۰: بررسی تکنولوژی روز دوربین دنیا / حمیدرضا مویدی، ساعت ۱۶:۰۰: کارگاه ACD See 14 / آرش حمیدی ساعت ۱۷:۳۰: کارگاه بررسی عکس های خبری افغانستان و پاکستان / بهروز مهری، ساعت ۱۹:۰۰: تجربه های نو / حسین کریمزاده، ساعت ۱۹:۳۰: فیلم نگیر آقا / احسان رافتی.

حسن غفاری در بخش با تجربه ها عکاسی با روحیه حق به جانب

باشند و دیگر شرایط عکاسی مثل گذشته نیست و بسیاری از عکاسان جدید هم ارتباط بصری و حس درونی با موضوع و مخاطب را برقرار نمی کنند و به این دلیل است که مردم نیز واکنش های خوبی با عکاس ندارند

وی گفت: در گذشته المان شخصیت عکاس یک جلیقه و یک کیف برای لنزهای اضافی بود اما حالا انواع و اقسام کیف ها و آویزها که سازگاری با موضوع کار عکاس ندارد و مانع کار او هم می شود مورد استفاده قرار می گیرد که به نظر من تمام اینها با فرهنگ، رفتار و پوشاک عکاس و نوع کار او در تناقض است. از نظر غفاری عکس خوب یا عکس بد گرفتن ارتباطی با اصل موضوع عکاسی و حفظ روحیه عکاسی ندارد و افزود: من یک عکاس هستم و در هر شرایطی باید روحیه عکاسی خود را حفظ کنم و بدون دخل و تصرف در واقعیت آن را عکاسی کنم و نسبت به آن موضوع اندیشه ای را در خود پرورش دهم.

وی گفت: در حال حاضر بسیاری از عکسها برای شادی و بدنمایی یا افشاگری و اهداف دیگر از طریق اس ام اس، بلوتوث، ایمیل و یا فیس بوک با نیت های خیر و شر منتقل می شوند و اگر نیت این عکسها بد باشد زمینه بدنمایی برای همه عکاسان را فراهم می کند و همه ما در نگاه مردم منفی جلوه داده می شویم. وی گفت: در بسیاری از موارد علت اینکه اجازه عکاسی مستند اجتماعی در جامعه داده نمی شود این است که این نوع عکس مصلحت فردی یا گروهی برخی را به هم می زند چرا که این نوع عکس نسبت به تغییر وضعیت، آگاه سازی و نگرش جدید و در نهایت اصلاحات، تاثیر زیادی دارد و در واقع جامعه و مخاطب را به نقد می کشد، به همین دلیل جلوی آن گرفته می شود. وی تاکید کرد که عکاس باید در هر شرایطی روحیه حق به جانب خود را حفظ کند و در هر شرایطی عکس خود را ثبت کند و در گرفتن و ثبت سوژه خود استمرار داشته باشند و افزود: در بسیاری از شرایط نوع واکنش مردم و ماموران حکومتی را با شوخی و حرف زدن برطرف می کنم و به آنها می قبولانم که عکاس هستم و باید عکس بگیرم هر چند که در بسیاری از موارد فحش هم به من می دهند.

معصومه اصغری: حسن غفاری، عکاس مستند اجتماعی با تاکید بر اینکه عکاسی تفریح، اصرار معاش، سرگرمی و دل مشغولی من در سال های گذشته بوده است، گفت: در این سالها علیرغم مشکلات زیاد سعی کرده ام از عکاسی

فاصله بگیرم و به این روند ادامه دهم چرا که عکاسی اجازه می دهد دنیا را جور دیگری ببینم. وی در کارگاه «باتجربه های» ششمین جشنواره دوربین دات نت تاکید کرد که در چندسال اخیر مشکلات زیادی برای عکاسی و عکس گرفتن در فضاهای مختلف شهری و روستایی به وجود آمده، گفت: به عنوان یک عکاس با این شرایط مواجه هستم اما در نهایت به خودم و به شما می گویم که من یک عکاس هستم و باید عکس بگیرم. عکاسان باید حقوق خود را مثل همه اقشار جامعه ثابت کنند و نگذارند که بسیاری از افراد حقیقی یا حقوقی جلوی کار آنها را بگیرند؛ من هم می دانم که در حال حاضر عکاسی کردن در خیابان با مشکلات زیادی روبروست اما اگر ما هم عقب نشینیم کار از این هم سخت تر می شود.

وی با اشاره به برخی موانع فرهنگی و اجتماعی که در جامعه برای ورود انواع تکنولوژی وجود داشته و دارد، اضافه کرد: اولین بار که رادیو وارد کشور شد ممنوعیت داشت و مردم باید از کلاترنتی ها گواهی می گرفتند و یا فتوکپی رنگی ممنوعیت داشت و یا برخی میکروفون را وسیله ای شیطانی می دانستند و در واقع در شرایطی که تکنولوژی و برخی وسایل آن در دنیا برای آموزش به کار می رفت ویدئو و ماهواره در گذشته و حال حاضر برای ما ممنوع و یا دارای محدودیت بوده است. وی اضافه کرد: این شرایط را در مورد عکاسی نیز به عنوان یکی از نمودهای تکنولوژی می بینیم و هنوز هم در بسیاری از فضاهای روستایی و شهرهای کوچک به عکس به عنوان موردی حرام و ناپسند نگاه می کنند و در طوایف خوزستان و بسیاری از طوایف دیگر امکان عکاسی از فضاهای آنجا وجود ندارد مگر اینکه از بزرگ طایفه اجازه بگیریم. وی با بیان اینکه در گذشته عکاس به عنوان یک شخصیت در بین مردم شناخته شده بود افزود: در حال حاضر همه مردم با یک دوربین موبایل و یا دوربین دیجیتال می توانند یک عکاس

لزوم پرورش فکر و اخلاقیات در عکاسی

(ادامه از صفحه ۱)

همانگونه که حرفه عکاسی را انتخاب کرده ایم باید به اخلاقیات و شأنیت این حرفه هم عمل کنیم و بعد از مدتی تمرین به آنچه که بخواهیم دست پیدا می کنیم چرا که بدنبال هر زحمتی نعمتی است.

از زاویه دیگر باید دید که من به عنوان یک عکاس برای فکر و نیت و عمل خود چقدر تلاش میکنم؟ اگر ما خودمان را در عکاسی در معرض آموزش های صحیح و بنیادین اخلاقی قرار بدهیم و بر تجربیات کاریمان بیافزاییم همه و همه اینها فکر ما را تشکیل می دهد. وقتی که بدون هیچ نیت وفکری شروع به عکس گرفتن می کنیم، عکسهایمان هم به همان نسبت بی روح و بدون معناست، ولی کافیست همین الان شروع کنیم و ببینیم که نیت و فکر درست در عکاسی برای ما مهربانی، نیک خویی و نیک جویی و بسیاری چیزهای دیگر به ارمان می آورد.

هر فرد یا عکاس با اخلاق اگر با فکر درست باشد در کار حرفه ای خود سرآمد و موفق است و بهتر است از همین حالا و خیلی ساده بیابید از این کلید طلایی در حرفه عکاسی بهره ببریم و آن اینکه:

آنچه بر خود نمی پسندیم
بر دیگران هم نپسندیم

برای انتخاب عکاس برتر سال
سه کاندیدای خود را
به شماره:
۳۰۰۰۷۰۹۲۹۰۰۰۰
پیامک کنید.

دوربین نت